

Evangelikus hírmondó

2021. – augusztus

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XIX. évf. 3. szám

Miért?

Miért szervezzük meg évről évre, immár tizedik alkalommal, a családi napunkat?

Tagadhatatlan, hogy kedvelt esemény, kedves színpont a falu és a gyülekezet életében ez az augusztus végi délután.

Jönnek a hívek az istentiszteletre, ami mindig más, mint a megszokott. Jönnek a tábort megjárt gyermekek és ifjak, hogy a kedves környezetben újra találkozhassanak társaikkal.

Jönnek a háziasszonyok, hogy süteményeikkel örömet szerezzenek a résztvevőknek.

Jönnek a kisgyermekes családok, felekezettől függetlenül: vonzza őket a sok játék, az ugrálóvár, a kisvona, a néhány önfeledt, vidám óra

lehetősége és reménysége.

Kétségtelen: van miért betérni a templomba és a parókia udvarára ezen a napon (is).

De tulajdonképpen miért van, mire jó ez az alkalom?

Miért dolgozunk annyit a pályázatírással, szervezéssel, elszámolással, sütéssel, pakolással? Miért próbál és készül lelkesen a zenekar? Miért fáradoznak a segítők, a gyermekbiblikörök vezetői?

Miért? Hiszen nem telik meg a templom! Sokan csak az istentisztelet után érkeznek meg. Már nem hívunk vendéget a szülőknek szóló előadásra, mert mindenki a gyermekével szeretne játszani, vonatozni. Hát akkor miért szervez az evangelikus gyülekezet játékdélutánt a falunak?

- Mert szeretünk adni: szeretetet, örömet, mosolyt, fáradozást, anyagiakat, testi és lelki táplálékot!
- Mert jó látni a vidám arcokat: jó, ha megérezheti kicsi és nagy, hogy az evangelikus gyülekezet nem életidegen, hanem örvendező és szeretetteljes közösség, ahova jó betérni!
- Mert ha a templomban, vagy a kisvonaon és a hangszórókból hallható énekek szövegéből csak egy valaki is meghallja az életet újító evangéliumot, akkor nem fáradtunk hiába!
- Mert olyan Urunk van: a megváltó Jézus Krisztus, Aki szereti népét, magához hívja a gyermekeket és a fáradtakat, és boldognak akarja látni övéit.
- Mert tovább akarjuk adni azt a szeretetet, amit Isten közelében mi is magtapasztaltunk: „Mi azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket!” (1.Ján.4,19.)

Miért szervezzük immár tíz esztendeje a családi napokat?

A válasz tulajdonképpen egyetlen szó: Jézusért!

Bízunk benne, hogy ha a hozzánk betérőket megkérdezzük: „miért jöttetek?”, ők is egyre többen azt felelik majd: Jézusért!

Aki pedig miatta és érte jön, az Vele mehet tovább. Nem pár órányi, hanem örökkévaló örömök felé! Szeretettel kívánjuk, hogy ez legyen valósággá a családi nap minden résztvevőjének életében!

dr Zsednai Józsefné

Keresztényként élni és életben maradni Afganisztánban

Van még hely a világon, ahol egy Biblia birtoklása egyenlő a halálos ítélettel, és ahol teljes illegalitásban mégis több ezren Krisztus-követőnek vallják magukat. Persze csak csendben, csak otthon, csak maguk között, ha ugyanis nyíltan tennék, már nem lennének életben.

A politikai és társadalmi környezet ismert. Az Amerikai Egyesült Államokat ért 2001. szeptember 11-ei terrortámadás után az USA és szövetségesei megdöntötték a tálibok uralmát a káoszba süllyedt Afganisztánban. Húsz év elteltével és több ezer milliárd dollár elköltése után a nyugati szövetségesek küldöttségei és utolsó katonái feladva pozícióikat épp most hagyják el a közép-ázsiai országot. Így a kormányzás nagy eséllyel ismét a szélsőséges iszlamizmus egyik ágát, a vahabita irányzatot követő tálibok kezébe kerülhet.

A 38 milliós Afganisztán lakosságának több mint a fele 20 év alatti, és elképesztő nyomorban él. A gazdaság 80%-a(!) a feketegazdaságból és az illegális herointermelésből származik. Ez az a hely, ahol a korrupció nélküli világot értelmezni sem tudják. Ilyen körülmények között él, mint csepp a tengerben, az afgán keresztények maroknyi gyülekezete.

Mit jelent ma keresztényként élni Afganisztánban?

Egyetlen szóval válaszolva: életveszélyt. ... Az országnak ma egyetlen hivatalos keresztény temploma van, amely az olasz nagykövetségen található. 1919-ben Olaszország volt az első, amely elismerte Afganisztán függetlenségét, cserébe az afgán kormány engedélyt adott Kabulban egy katolikus kápolna építésére.

Az amerikai megszállás alatti afgán alkotmány lehetőséget biztosított ugyan a szabad vallásgyakorlásra, egy másik pontjában azonban azt is kimondta, hogy semminek, ami a Korán tanításával ellentétes, nincs helye az országban. Az afgán médiatörvény pedig konkrétan tiltja az iszlámon kívül bármilyen más irányzat megjelenítését.

A kereszténység üldözése ugyanakkor sokkal inkább az imámok és a muszlim hitszónokok tanítása, az állami hivatalnokok működése, a hétköznapi többségi társadalom megítélése, a szomszédok, a barátok és a közvetlen családi reakciók nyomán válik konkrét valósággá. Afganisztánban Krisztus követőjének lenni egyet jelent az utált Nyugatnak való behódolással és a kollaborációval. A család számára hatalmas szegény egy

megettért és kikeresztelkedett családtag, amit legtöbbször családon belüli „becsületgyilkosság” követ. A Biblia birtoklása és a hittérítés egyenlő az államilag garantált halálos ítélettel. A keresztény hitátadást a legalapvetőbb csírájában próbálják elfojtani.

2007 júliusában huszonhárom dél-koreai misszionáriust fogtak el az országban, akik közül többeket megkínoztak és kivégeztek. Ugyanígy az életével fizetett 2010-ben egy nemzetközi orvoscsoporthoz tíz tagja is, akiket keresztény misszióval és kémkedéssel vádoltak meg. Éppen ezért csak hozzávetőleges becslés áll rendelkezésre az afgán keresztények számát illetően, amelyet háromezer és nyolcezer fő közöttire tesznek.

Keresztény hétköznapiak

A német *Spiegel* magazin néhány évvel az amerikai megszállást követően interjút készített egy Haschim Kabar álnéven közölt afgán kereszténnyel. A beszámolóból a kétezer évvel ezelőtti őskereszténységre és a római, államszintű üldöztetésre hasonlító állapotok bontakoznak ki ma, a 21. században. Teljes, maradéktalan illegalitás, sms-ben „teára hívó” házi istentiszteletek, fejből megtanult Szentírás, a lebukástól tartó állandó félelem. A néhány fős imacsoportok tagjai a legszorosabb bizalmi kötődésben élnek és imádkoznak együtt. A riportalany többszöri rendőrségi házkutatásról számolt be, amikor rejtett Bibliákat kerestek, de nem találtak nála a hatóságok. Ő maga a lebukás veszélye miatt a Szentírás jelentős részét fejből tudja, „ministentiszteleteiken” a zsoltárokat fejből mondják közösen. A kereszt mint jelkép megjelenítése elképzelhetetlen, egy-egy rejtett halábrázolásból lehet tudni, kinek lehet köze a kereszténységhez. Haschim Kabar mégsem hagyja el hitét.

Beszámolóját azzal zárta akkor, hogy minden segítségnek és minden értük mondott imának nagyon örülnek, és nagyon hálásak érte. Szívük legmélyéből vágyanak egy szabadabb világ után...

Erre következett most a tálib hatalomátvétel. Csak remélni tudjuk, hogy Haschim Kabar és „gyülekezetének” tagjai még életben vannak! Csak a teremtő Isten tudja. Mi pedig imádkozunk értük. Ahhoz az Istenhez, akihez ők is, úgy, ahogyan ők is, hogy oltalmazza, erősítse, áldja és őrizze meg őket és minket mindannyiunkat szent kegyelmében. „Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7) Ámen.

Homoki Pál

JÓGÁZZON EGY KERESZTÉNY?

Egyeseknek ez nem is kérdés, mivel azt vélik, hogy a jóga egy könnyed módja annak, hogy fitten tartsuk magunkat, és nincs semmilyen szellemi háttére. Teljesen boldogan adják bérbe a gyülekezeti termüket jóga csoportoknak. Mások szerint viszont a jóga a hinduizmusból ered. Azt állítják, hogy a jóga egy kapu a démoni erők felé.

Az embereket egyre jobban kezdi érdekelni a lelki világ, a spiritualitás. Nem feltétlenül elkötelezettek valamiféle vallásos szervezetnek, de kutatnak olyan dolgok iránt, mint a jóga, a T'ai Chi vagy a meditációk. A távolkeleti vallások és szertartások iránt az érdeklődés megnőtt az utóbbi években.

Nézzük csak, hogy mi a jóga! A szó azt jelenti, hogy "egység", a jóga célja egyesíteni valaki időleges (átmeneti) önmagát, a "JIVA"-t a végtelen "BRAHMAN"-nal, a hindu isten koncepcióval. Ez az isten nem egy személyes Isten, hanem egy személytelen spirituális anyag, ami egy a természettel és a kozmosszal.

Keresztények számára fontos feltenni a kérdést, hogy egy olyan gyakorlat, mely nem az egyedüli igaz Isten dicsőítésére szól, nem őt keresve próbálunk kiegyensúlyozottabbak, teljesebbek lenni, hanem valami spirituális, valami benső és rejtélyes erő által, az igencsak kétséget von maga után, hogy mennyire helyes.

Mondhatják sokan: Ugyan mi a gond abban, ha becsukom a szemem, és nyugalmi állapotba kerülök? Mi a gond azzal, ha próbálom kiüríteni a fejemből a rosszat, és csak a jóra összpontosítani. Hogy szeretném megtalálni magamban az egyensúlyt? Csupán az, hogy a jóga által, a meditáció által az ember nem Istenben keresi a teljességet, a lelki békéjét.

A jóga filozófiája és gyakorlata azon a hiedelmen alapszik, hogy az ember és Isten egyek. Arra tanít, hogy saját magunkra figyeljünk, és ne az egyetlen, igaz Istenre. Arra bátorítja a résztvevőt, hogy az élet problémáira és kérdéseire a választ saját tudatunkban és lelkünkben keressük, ne pedig Isten ígéjében találjunk megoldást a Szentlélek által, ahogy ez a kereszténységben van. Az tehát, hogy vannak a jógának könnyedebb fajtái, ne befolyásolja elgondolásunkat. Mert ha te magad elcsendesedsz, hogy meghalld Isten hangját, az merőben más mint a jóga, mégha egyes keresztények szeretnek is valami kapcsolatot rakni a kettő közé. Más a jóga és a meditáció, és más halkan az Úrra figyelni.

"Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el." (1Péter 5:8)

Az ötujjas imádság

Andrew Jackson lelkész egy észak-kanadai településre érkezett, ahova azért hívták, hogy igét hirdessen. A család, ahol megszállt arra kérte őt, hogy vacsorázzon velük. Azt javasolta a házigazda, hogy néhány vendégét hívják meg reggeli után imaközösségre.

- Örülök, hogy vezethetem az imaközösséget, csak szeretném, ha a személyzet is jelen lenne. Ugyanis amikor felmentem a szobámba, egy asszonyt láttam, aki igen szomorú arccal mosta az ablakomat.
- Ó, igen tudom. Ez az asszony indián származású, és nagy tragédiák érték. Nem hiszem, hogy együtt ülhetne a vendégekkel, hiszen még azzal sem törődik, hogy tisztán, rendesen öltözzék.
- Engedje meg, hogy az ajtónál leülhessen, ha akar. Szeretném, ha ő is velünk lenne.

Másnap reggel az igehirdetés után, amikor már mindenki elment, ez az asszony hátramaradt. Így szólt a lelkészhez:

- Uram! – suttogetta -, ezt így még sohasem hallottam. Meg tudna tanítani engem is egy kis imádságra? Tudja, teljesen tanulatlan ember vagyok, de nagyon szeretnék imádkozni.
- Jó – felelte Andrew szelíden – megtanítom magát egy imára. Ezt imádkozza minden nap egy hétig, amíg visszajövök, és akkor majd újra megbeszéljük.
- Nagyon rövid imádság legyen, uram! Mondtam, hogy tanulatlan ember vagyok és mindent lefelejték, kérem, nagyon rövid legyen!
- Nagyon rövid lesz: mindössze 5 szó, minden ujjára egy. „Uram, mutasd meg, ki vagyok!”

A lelkész tovább utazott az erdős vidékre, és ahogy mondta, egy hét múlva visszatért. Üdvözölte a házigazdát, érdeklődött az ablaktisztító asszony után. A házigazda sóhajtott:

- Most még nehezebb velem, mint azelőtt volt. Ahányszor csak látom, mindig sír.

Kénytelen leszek elküldeni, mert már mérgesek rá.

A lelkész elindult, és nagy munkában találta az asszonyt.

- Nos, visszajöttem. Emlékszik az imádságra? Minden nap elmondta?

Könnyek gyűltek az asszony szemében, és összekulcsolta a kezét.

- Minden nap elmondtam, és minden nap rosszabbul éreztem magam: minden nap egyre több bűnöm jutott eszembe, és minden nap nehezebb lett a szívem. Mondja, mit tegyek!
- Megmondom, mit tegyen. Egyelőre ne mondja többet ezt az imádságot! Most megtanítom egy másik imádságra.
- De csak rövid legyen, uram! Ne felejtse, hosszú imádságot nem tudok megjegyezni.
- Ez is nagyon rövid imádság lesz: öt szó csupán, mint az előző. Minden ujjára egy szó... mondja utánam... „Uram, mutasd meg, ki vagy!”
- És hány napig mondjam ezt az imádságot, uram?
- Elmondhatja minden nap élete végéig.

Néhány év múlva Andrew Jackson ismét azon a vidéken járt, hogy igét hirdessen a település mellett épült új templomban. Különösen a fiatalok vidám arca ragadta meg és az éneklésük. Amikor ezt szóvá tette, az új lelkész így válaszolt:

- Igen, én is nagyon hálás vagyok Istennek a fiataljainkért. A legtöbbször egy házaspár hozta, akik itt laknak a környéken. Az asszony, mintha a második édesanyjuk lenne.
- Szeretném megismerni őt.

Egy jól öltözött asszony lépett elő mosolyogva, megragadta Andrew kezét:

- Emlékszik rám, uram?

Amikor látta a bizonytalanságot a lelkész arcán, elnevette magát:

- Gondoltam, hogy nem fog megismerni. De nyilván emlékszik az imádságra. Tudja, minden ujjamra egy szó jut. Az imádságot azóta minden nap elmondtam, mióta ön elutazott, és az Úr megmutatta magát nekem. Megtanultam egyre jobban szeretni. Uram, én azt az imádságot minden nap el fogom mondani, amíg meg nem látom Őt színről színre.

Nyári tábor

Húha! 77 jelentkező? Van elég evőeszköz? Tányér, pohár? Hova ülnek? Kell még asztal és pad! Elég a szálláshely? Nagy létszámmal futnak majd a beszélgetőcsoportok! Elférnek a nagyok a tetőtérben? Minden kérdés válaszra várt, de nem volt mit tenni, belevágtunk! A fenti gyermeklétszámmal, 6 állandó és 5 alkalmi segítővel július 4-én, vasárnap délután elkezdődött, amit az újak kíváncsian, a visszajárók pedig 51 hete vártak. Álltak a sátrak, játékosra várt a röplabdaháló, a ping-pong és cso-csó asztal, a társasok és a sok egyéb sporteszköz.

A hét főszereplője Péter volt, a „bevállalós” tanítvány. Aki igent mondott Jézusnak, így részese lett egy csodálatos halfogásnak, kipróbálhatta a vízen járást, látta meggyógyulni anyósát, átélte a bűnbocsánat kegyelmét, majd Szent Lélekkelelve elindult építeni Isten országát. Mi, táborszervezők is igent mondtunk egykor Jézusnak, és azért imádkozunk, hogy a gyerekek, fiatalok életében szintén eljőjön ez a pillanat.

Jó volt minden napot Isten igéjével kezdeni a reggeli áhítaton. Élvezettel hallgattuk Péter történetét napról-napra flanelképes illusztrációval. Hálásak voltunk a korcsoportos beszélgetéseken megtapasztalt őszinteségért, gyermeki bizonyágokért, kérdésekért, közösségért.

Hétfő délután – ahogyan az Úr Jézus is kereste Pétert – mi is kerestünk GPS-szel különféle kincseket kint a tési erdőben. Kedden számháború csatát vívtunk. Szerdán túra segway-jen robogva tapasztaltuk meg a hullám-hegyeket, -völgyeket a lábunk alatt. Csütörtökön – ha a vízen járás nem is sikerült – de egy fergeteges vízi csatában áztattuk el egymást.

Volt, aki már szerdától azt mondogatta: „Nem akarok hazamenni!” Bizony, jó nekünk itt lenni. Jó, hogy van felnőtt, akivel legmélyebb titkaikat is megoszthatják, és lelki útmutatást kérhetnek tőle. Jó, hogy vannak barátok, akik a tábor első napjától ott folytatták, ahol tavaly abbahagyták. Jó, hogy újabb fiatalokkal gazdagodik a tábori zenekar. És jó, hogy ebben az 5 napban a táborlakók hallják az evangéliumot, Isten szavát, és ebben a tükörben nézhetik meg életüket. A naponta kihelyezett elgondolkodtató táblák is segítettek személyessé tenni Péter történetét: Péter követi Jézust. És te? Péter vallást tesz Jézusról. És te? Péter megtagadta Jézust. És te? Péter szolgál a Szent Lélek ereje által. És te?

Hallottuk, hogy van olyan gyermek, aki hazaérve szinte egyszerre elmesélte a családnak a héten tanult bibliai történeteket. Többen vitték haza a hétvégi ajándékozásról a Fehérkéről szóló mesekönyvet, hogy újra hallgathassák az elveszett kisbárány történetét, amit esti meseként hallgattak a táborban ki-ki a maga fekvőhelyén szobában vagy sátorban.

Hálásak vagyunk Istennek az idej magvetés lehetőségéért. Köszönjük segítőknek, hogy lehetővé tették a táborvezetőknek a gyermekek közötti szolgálatot, mert mosogatásban, fertőtlenítésben, süteménysütésben, ebédszállításban kivették részüket az egyéb feladatokból. Köszönjük a Nemzeti Együttműködési Alap és a Magyarországi Evangélikus Egyház anyagi támogatását. Kérjük Istenünket, hogy öntözze az elvetett magot minden táborozó életében, hogy szárba szökkenjen és gyümölcsöt teremjen sokak örömére.

Ifi tábor

Amit elkezdünk a tési táborban a 6-18 évesek között, azt folytattuk a 14-18 évesekkel az agárdi Pákász tanyán két hét múlva. Azaz: Péter 2.0. Az ifjúsági hétre az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvből vittünk Péterről szóló történeteket. Itt a létszám már harmadannyi, kicsi koruktól összerázódott táborigényű közösség tagjai a várpalotai, tési és bakonytamási gyülekezetekből. Az ifisek többsége már magabiztosan forgatja a bibliát, a sok bibliai focinak köszönhetően pillanatok alatt keresik ki az igehelyeket. De abban is ilyen magabiztosak, hogy életüket Isten szavához igazítsák? Vagy az már nem olyan egyszerű, mint igehelyeket kikeresni? Amikor a saját véleményük, elképzelésük és az Ige esetleg ellenkező irányt mutat, akkor melyik kerül ki győztesen? Ifjaink sem spórolhatják meg a személyes harcokat. Most éppen abban a korban vannak, amikor életükben sok területen választaniuk kell: párt, szakmát, világnézetet. Nehéz dolguk van, hiszen a világból kapott sok-sok információ általában éppen a menny felé vezető keskeny úttal szembe mutat. Személyes hitre jutás nélkül elsodorja őket. De itt vannak a táborok. Ennek a korosztálynak kettő nyaranta. Amikor megállhatnak, és meghallhatják Isten életükre szóló tervét. Lehetőséget kapnak elgondolkodni, választ adni Isten hívó szavára. Minden nap imádságban hordozzuk őket, hogy tudjanak Isten mellett dönteni és rátalálhassanak arra az életre, melyet a Teremtő velük eltervezett.

Mi újság van (egy)házunk táján?

- amint a mellékelt plakáton is olvasható, augusztus 29-én vasárnap délután tartjuk 10. családi délutánunkat a szokásos programokkal. A rendezvény most sem csak gyülekezetünk tagjainak szól, tehát hívogassuk bátran szomszédainkat, rokonainkat, barátainkat helyből és más településekről is! Hálásan fogadjuk a délutáni vendéglátáshoz készített süteményeket, melyeket 29-én délelőtt gyűjtünk össze azoktól, akik ezt jelzik felénk. Köszönünk előre is minden segítséget, melyet a nap lebonyolításában kapunk.
- A gyermekistentiszteletek szeptember 12-től újra indulnak annyi változtatással, hogy a konfirmált, illetve 13 év feletti fiatalok számára azonos időben, de külön csoportban zajlik a foglalkozás. Várunk minden általános- és középiskolás korú gyermeket, fiatalokat ezekre az alkalmakra vasárnap délelőttönként 11 órakor.

CSALÁDI NAP és TÁBOR- TALÁLKOZÓ

augusztus 29-én, vasárnap 14:00 – 18:30-ig
a tési evangélikus templomban,
templomkertben és a parókán

14:00 istentisztelet keresztelőkkel, eközben gyermek-biblikörök 3 korcsoportban

15:00 bűvész műsor sok trüffel

15:30 óriás csúszda, ugrálóvár, akadálypálya, bubifoci, óriás-buborék show, DOTTO vonat, kovácsműhely, Fanyűvők játszóház, csó-csó, ping-pong, társasjátékok és kötetlen beszélgetés az udvaron

17:30 uzsonna

18:00 úti áldás – a nap zárása

MINDENKIT SOK SZERETETTEL VÁRUNK!

